

**[Ole Olsen.]**

Jeg tror såmænd ikke, der er nogen forskel på, om den ene part eller den anden part kan eller vil snyde – jeg tror såmænd, de forskellige befolkningslag er lige gode – men der er vel ingen tvivl om, at de store skatteunddragelser ofte finder sted, hvor der er tale om regnskabspligt, og hvor det bare kan være umuligt for en lokal ligningskommission at trænge til bunds i de regnskaber.

Der er nogle bemærkninger om, at man samtidig vil sørge for, at skattemyndighedernes anvendelse af edb bliver gjort nemmere, og man taler om den nye registerlov, der skal komme. Jeg vil meget gerne bede ministeren om at svare på, om det ikke er et arbejde, der kan forceres. Selve denne rationalisering, der findes i skattevæsenets struktur her, vil nok ikke få den helt store betydning, hvis skattemyndighederne ikke også får den nødvendige edb-teknik til rådighed til at lave krydsrevisioner osv. Det er nok først, når vi har begge de to ting sat på skinner, at vi virkelig kan komme frem til at få en effektiv skatteligning. Dette at få en effektiv skatteligning er noget, som socialistisk folkeparti ser meget hen til netop som baggrund for at kunne lempe beskattningen for andre befolkningsgrupper.

**Kaj Hansen (DKP):**

Jeg ved ikke, om skatteministeren har arvet dette forslag fra sin forgænger, men jeg synes ikke, forslaget stemmer med de intentioner, som skatteministeren ellers har om at komme skatteundragelserne til livs.

Vel, det er da rigtigt, at der her er tale om en rationalisering, men er det ikke rationalisering alene for rationaliseringens skyld? Bliver ligningen mere effektiv af den grund? Vi ved, at skatteundragelserne er oppe på 18 mia kr., og vi ved, at skatterådene i masser af tilfælde forhøjer de beløb, som ligningskommissionerne er kommet til. En retfærdig ligning er stadig en kompliceret affære, det er ikke bare et teknisk spørgsmål, det er lige så vigtigt at få kendskab til de arbejdsforhold, hvorunder indkomsten er skabt. Dette kendskab kan kun sikres via lokale ligningsfolk og via skatterådsmedlemmernes branchekendskab. Med todelt ligning skabes ofte et godt lokalt og branchemæssigt kendskab, og ved todelt ligning undgår vi mange problemer vedrørende personligt interessefællesskab. Vi undgår også, at der sker en

uensartet ligning, idet vi ved, at de enkelte ligningskommissioner, hvis det alene overlades til dem, vil lade forskelligheder komme til udtryk.

Ved den sidste behandling af lovgivningen om landsskatteretten var ministerens hovedformål at få sagspuklen på de 20.000 klager bragt ned, men pr. 1. december 1976 var klagerne nået op på 22.547. Det er fuldstændig urimeligt og utilfredsstillende med en klagepukkel af den størrelsesorden, der her er tale om. Vi hævdede dengang, at årsagerne til de mange klager først og fremmest var de udviklede skattelove.

Skal vi nu over til en etledsligning, som forslaget indebærer, så vil skattebehandlingen blive mindre ensartet, og den vil føles endnu mere uretfærdig. Det er stadig væk muligt, at 2 skatteydere fra samme arbejdsplads, med samme arbejde, men med forskellig bopæl, bliver behandlet vidt forskelligt vedrørende fradrag i forbindelse med arbejdets udførelse. Lad mig blot nævne langturschauffører som et eksempel.

Ligningsrådet er ikke nævnt i forslaget. Hvorfor ikke? Det undrer vi os over, for dette råd forsømmer i virkeligheden i høj grad sine opgaver. Rådet har ikke siden 1973 forhøjet det faste lønmodtagerfradrag. Det ville derfor være en rimelig opgave, om skatteministeren ændrede ligningsrådets beføjelser, før man likviderer skatterådernes væsentligste funktioner og bare gør dem til en klageinstans.

Om de enkelte bestemmelser i forslaget til skattestyrelseslov vil jeg gerne sige, at her er der særlig grund til at hæfte sig ved § 23. Ifølge § 23 ophæves den adgang, der ellers har været for én skatteyder til at klage over en anden skatteydere ansættelse. Man siger, at denne adgang er forældet nu, for nu er det ikke som førhen sådan, at skatteansættelserne er offentligt tilgængelige – disse skattebøger, man kendte rundt omkring i kommunerne, og som var en ganske glimrende foranstaltning. Kommunerne har foreslået, at de genindføres, idet vi tror, der ligger en meget stor kontrol heri. Derfor er det urimeligt at ophæve den adgang, en skatteyder har til at klage over en andens ansættelse. Det var bedre at gennemføre, hvad kommunisterne har foreslået, nemlig i et beslutningsforslag fra februar 1974, at disse skatteansættelser bliver offentligt tilgængelige. Den bestemmelse, som man nu vil fjerne, vil komme til sin ret, hvis et sådant forslag blev gennemført.